

Statens goda syfte.

- eller Innovations-satsar-yra utan kunskap

Min huvudsakliga näring har jag sedan 1981, som beställningskompositör. Som sådan uppfinner jag små abstrakta knepigheter, sammansatta av olika längders frekvensbitar, fogade tillsammans i parallella eller kontrapunktiska rymiska serier. En del är långa, en del är korta, andra är feta, somliga är tunna, en och annan går rätt långsamt medan somliga speedar på som attan.

Till skillnad mot uppfinnaren, kan jag nöja mig med att skriva ned det jag hittat på, på notpapper eller i digitalt och ljudande format. Jag behöver inte starta nåt särskilt företag, skriva en affärsplan, söka riskkapital, starta verkstad mm mm

Om jag vill försörja mig på det jag hittar på, står det andra villiga och beredda att hugga in. Där finns förläggaren vars enda verksamhetssyfte är att se till att artister, orkestrar, TV-serier, långfilmer, reklam, TV-spel och annat använder det jag har hittat på. Hans tjänster kostar mig inte ett öre. Det tar han igen på sin procentuella provision när musiken spelas och används.

Bredvid honom står ett skivbolag som - utan att jag behöver betala - hemskt gärna vill ge ut mina påhitt på skiva (eller mp3-fil). När produkten säljs får jag royalty för varje exemplar. Och sedan står där hela kontaktytan till allmänheten; Radio- och TV-kanalerna! De behöver också min musik för att kunna attrahera lyssnare och tittare.

Tänk om Sveriges uppfinnare kunde ha det likadant?

Att Sveriges många verkstäder, fabriker och småindustrier var så angelägna om att förnya sitt speciella sortiment av produkter, att de gladeligen skulle ta på sig både prototyputveckling, framställning och marknadsföring mot endast ensamrätt för viss tid och vinsten minus en avtalad royalty (som utfaller först när produkterna säljer).

Då skulle uppfinnaren plötsligt slippa att bli fabrikatör, arbetsgivare, momsdeklarant, projektledare, rapportskrivare, bidragstiggare, prospekt-författare, marknadsförare, riskfinansiärsjägare.... ..ja, allt det där som en uppfinnare per definition inte är. Det goda syftet med de svenska stödsystemen för uppfinningar/innovation måste väl ändå vara att stimulera och förstärka strömmen av kreativ utveckling, tillgodo för såväl Sverige som omvärld.

När då 9 av 10 uppfinningar dör av stelkramp, när endast fem styvmoderliga promille av statliga stöd går till uppfinnare, när svenska patent försvinner utomlands i multinationella företags ägo, så undrar åtminstone jag om inte Staten har missförstått just syftet med det goda syftet ...

Om till och med en så abstrakt och individbaserad bransch som kompositörsbranschen fungerar så bra att den t.o.m slår världsrekord, nog attans ska man kunna få också uppfinnarbranschen att fungera och därmed få vår innovativa tillväxt att femfaldigas.

Och för det behöver staten endast påminna sig om **det goda syftet!**

Örjan Strandberg
Ordf, STIK